

ХОДИЛИ ВЪ АДИНА, И НЕ ИМЪ СЕ ПОКЛОНИХМЕ, ПО-
НЕЖЕ ПО-СИЧІХЪ СЪВѢТЪ ПО-ДОБРИ ФІЛОСОФИ, И
ПЕРВОКОННИЦЫ ИЪМА. СТИГА МЪ МАКЕДОНІА ДА
ЦАРЬВА, И НЕКА ИЗЛѢЗЕ ОТЪ МѢСТОТО НЫ, ЗАЩО
ПОСЛѢ И ДА ЦЕ, И ДА НЕЩЕ ПОСРАМЕНЪ ЦЕ СИ
ОТИДЕ. И ТѢТАКСИ ПОСѢКЛИ ТОЛКОВНИКЪТЪ ПРЕ-
ДЪ ВѢСТНИКЪТЪ, ЗА ДА НЕ ОТИДЕ ДРЪГЪ СЪ НО-
ВЫ ИЗВѢСТІА, И ИСПАДЕЛИ АРФАДІА.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАЗГНѢВЯВА НА АДИНЕИТЕ.

АРФАДІЙ СЕ ВЪРНАЛЪ ПРИ АЛЕКСАНДРА, И МЪ КА-
ЗАЛЪ СИЧКИТЕ ДѢЛЫ АДИНЕЙСКИ. ОТЪ ТІА ДѢЛЫ,
РАЗГНѢВИЛСЕ АЛЕКСАНДРЪ МНОГО, И ПОВЕЛИЛЪ ДА СЕ
ВОДРОЖИ ВОЙСКАТА МЪ, И ИЗЛѢЗНАЛЪ ДА СЕ ВІЕ,
И ПРЕТИСНАЛЪ КРѢПОСТЬТА ОТЪ ЧЕТЫРИ СТАРНЫ,
ВЪСМАНІТЕ АДАМАНИЙСКИ СТРѢЛИЛИ СОСЪ СТРѢЛЫ
КАТО ОБЛАЖЪ ПЧЕЛНЫЙ : ПО НЕЖЕ АДИНЕЙТЕ ОТЪ
КРѢПОСТЬТА НЕМОЖЛИ ДА ГЛѢДАТЪ ВЪНЪ, ДОТЕГ-
НАЛО ИМЪ ДА СѢДАТЪ ЗАКЛЮЧЕНИ, ОТВОРИЛИ ВАР-
ТЫТЕ И ИЗЛѢЗЛИ ДА СЕ ВІАТЪ.

АДИНЕИТЕ ПОВѢДЯВАТЪ АЛЕКСАНДРА.

АДИНЕЙТЕ УБИЛИ ОТЪ ВЪСМАНЫТЕ 10 : ХІЛАДЫ,
И 3 : ХІЛАДЫ ОТЪ МАКЕДОНЦЫТЕ, А ОТЪ АДИНЕЙТЕ
СЕ УБИЛИ САМО 10 : ХІЛАДЫ, ПО НЕЖЕ АДИНЕЙТЕ ФЪР-
ЛАЛИ ОГНЬ ОТЪ КРѢПОСТЬТА, И МАЛКО ОСТАНАЛО ДА
ИЗГОРАТЪ И АЛЕКСАНДРА. ТАКОВА ЮНАЧЕСТВО ПО-
КАЗАЛИ АДИНЕЙТЕ.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ СОВѢТУВА СЪ НАЧАЛ-
НИЦЫТЕ СИ.

КАТО МРЪЖНАЛО, ОТИШАЛЪ АЛЕКСАНДРЪ ПОДЪ КО-
ЛЫБИТЕ СИ А ВОЙСКАТА СИ ТЪРНАЛЪ ОКОЛО НЕГО, И ПО-